

Arrest

**nr. 39 722 van 3 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X
In eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische (Kosovaarse) nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, op 18 januari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 december 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 28 augustus 1999 een asielaanvraag in.

Op 7 januari 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 22 januari 2001 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is

doch op 21 november 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. Op 27 februari 2002 neemt de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. Het beroep bij de Raad van State tegen deze beslissing wordt op 16 mei 2003 verworpen bij arrest nr. 119.497.

Op 11 maart 2002 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 30 maart 2002 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Op 21 november 2002 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 23 december 2002 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 27 januari 2003 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring van deze beslissing wordt op 11 mei 2006 verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 158.618.

Op 19 september 2003 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 25 juli 2006 wordt deze aanvraag zonder voorwerp verklaard. Het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring van deze beslissing wordt op 17 maart 2009 verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 191.524.

Op 2 juli 2007 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 6 juli 2007 dient verzoekster een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 8 februari 2008 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt haar samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 6 maart 2008.

Op 24 april 2008 dient verzoekster een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 22 december 2008 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt haar samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 7 januari 2009.

Op 9 februari 2009 dient verzoekster een zesde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 14 juli 2009 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt haar samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 22 juli 2009.

Op 24 augustus 2009 dient verzoekster een zevende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, die ze op 22 oktober 2009 actualiseerde. Op 9 december 2009 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.08.2009 werd ingediend door :

M.M. (...) + haar kinderen: (...)

Nationaliteit: Servië

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde documenten, namelijk de geboorteakten en het rijbewijs, kunnen niet aanvaard worden door onze dienst. Uit een grondig onderzoek door CEDOCA van deze documenten blijkt dat er sterke twijfels bestaan omtrent de echtheid van deze documenten (zie informatie d.d. 01.12.2009 toegevoegd aan het administratieve dossier). Wat de geboorteakten betreft, werd er opgemerkt dat gebleken is dat noch haar ouders in Ferizaj (waar ze nochtans een adres hebben) noch zijzelf en haar echtgenoot in Mitrovica ingeschreven staan. Wat het rijbewijs betreft, werd er opgemerkt dat het JMBG-nummer niet is ingevuld op de voorziene plaats. Betrokkene heeft bijgevolg getracht de Belgische overheid te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijk handelen, volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel "fraus omnia corrumpit". De advocaat van betrokkene stelt vervolgens dat verzoekster voorlopig nog niet in de mogelijkheid is om een Kosovaars paspoort te bekomen op de Kosovaarse ambassade daar deze vooralsnog niet de bevoegdheid heeft om paspoorten af te leveren. Aangezien er echter geen enkel document wordt voorgelegd dat aanleiding geeft om aan te nemen dat betrokkene inderdaad van Kosovaarse nationaliteit is (er wordt zoals eerder vermeld sterk getwijfeld aan de echtheid van de voorgelegde documenten), kan de motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, niet aanvaard worden door onze dienst.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, haar betekend op 22.07.2009."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat ingevolge de instructies van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9, derde lid en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet als identiteitsbewijs door de aanvrager een identiteitskaart of paspoort dienden te worden voorgebracht of een rechtvaardiging van het feit dat het onmogelijk is om het document in België te bekomen. Volledigheidshalve en voor zoveel als nodig, wijst verzoekster erop dat de website van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt dat *"de instructies van 19 juli 2009 door het arrest van de Raad van State van 11 december 2009 werden vernietigd. De Dienst Vreemdelingenzaken deelt mee dat ze loyaal de richtlijnen van Mijnheer Melchior Wathelet, Staatssecretaris bevoegd voor Migratie- en asielbeleid in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid, zal volgen"*.

Verzoekster betoogt dat zij geen Kosovaars paspoort meer heeft en daarom naar aanleiding van haar laatste regularisatieaanvraag recente geboorteakten, gelegaliseerd door het Kosovaarse ministerie van Binnenlandse Zaken als identiteitsbewijs naar voor bracht. Verzoekster geeft aan dat zij deze geboorteakten thans in kopie bijvoegt doch dat zij aanbiedt de originelen die nog in haar bezit zijn, ten allen tijde ter beschikking te willen stellen voor verder onderzoek naar de echtheid ervan. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing niet betwist dat de Kosovaarse ambassade in België momenteel nog niet bevoegd is om Kosovaarse paspoorten af te leveren aan Kosovaren, dewelke in België verblijven en dat ook de echtheid van de geboorteakten eigenlijk niet in twijfel wordt getrokken. Er wordt enkel een opmerking gemaakt over het niet ingeschreven zijn van verzoekster, haar echtgenoot en haar ouders. Verzoekster stelt dat dit uiteraard ook vrijwel onmogelijk is, gelet op de legalisatiestempels van het Kosovaarse Ministerie van Binnenlandse Zaken zodat niet zomaar kan worden geponeerd dat zij geen begin van bewijs voorbrengt dat zij de Kosovaarse nationaliteit zouden hebben.

Verzoekster stelt dat hieruit volgt dat *"de bestreden beslissing van 09.12.09 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze kennelijk onzorgvuldig is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook de wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt"*.

2.2 Vooreerst stelt de Raad vast dat ongeacht de vraag of verzoekster zich kan beroepen op de instructies van 19 juli 2009, gelet op het vernietigingsarrest van de Raad van State van 9 december

2009 (arrest nr. 198.769), de voorwaarde dat de aanvrager een identiteitsdocument dient voor te leggen of een rechtvaardiging van het feit dat het onmogelijk is om het document voor te leggen rechtstreeks voortvloeit uit de Vreemdelingenwet. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard; de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”

De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen twee situaties onderscheiden te worden, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig (nieuw) artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoont dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2006-2007, nr. 2478/001, p. 33).

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;
- 2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument dan wel van het feit dat hij zich in één van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag tot machtiging tot verblijf als niet-ontvankelijk afgewezen omdat de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk hetzij van de motivering die toelaat verzoekster vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Dit is het determinerend motief.

Uit administratief dossier blijkt dat verzoekster haar rijbewijs en geboorteaken van haarzelf en haar kinderen neerlegde ten bewijze van hun identiteit. Tevens gaf verzoekster aan dat zij geen Kosovaars paspoort kon verkrijgen daar de Kosovaarse ambassade vooralsnog niet de bevoegdheid heeft om paspoorten af te leveren.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen,

zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en motiveert vervolgens uitgebreid waarom ten eerste de neergelegde documenten niet worden aanvaard als identiteitsbewijs en ten tweede waarom de verklaring van waarom geen paspoort kan worden bekomen evenmin wordt aanvaard als een uitzondering op de voorwaarde de identiteit te bewijzen. Verzoekster bespreekt de verschillende motieven waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk en op afdoende wijze de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Verzoekster voert dan ook eerder de materiële motiveringsplicht aan zodat het middel verder zal worden onderzocht vanuit een vermeende schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing motiveert in eerste instantie waarom de neergelegde documenten niet worden aanvaard als identiteitsbewijs:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde documenten, namelijk de geboorteakten en het rijbewijs, kunnen niet aanvaard worden door onze dienst. Uit een grondig onderzoek door CEDOCA van deze documenten blijkt dat er sterke twijfels bestaan omtrent de echtheid van deze documenten (zie informatie d.d. 01.12.2009 toegevoegd aan het administratieve dossier). Wat de geboorteakten betreft, werd er opgemerkt dat gebleken is dat noch haar ouders in Ferizaj (waar ze nochtans een adres hebben) noch zijzelf en haar echtgenoot in Mitrovica ingeschreven staan. Wat het rijbewijs betreft, werd er opgemerkt dat het JMBG-nummer niet is ingevuld op de voorziene plaats. Betrokkene heeft bijgevolg getracht de Belgische overheid te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijk handelen, volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel “fraus omnia corrumpit”.

Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat de echtheid van de geboorteakten eigenlijk niet wordt betwist en dat dit ook logisch is gelet op de legalisatie van de geboorteakten door het Kosovaarse ministerie van Binnenlandse Zaken. De bestreden beslissing geeft wel degelijk aan dat “er sterke twijfels bestaan omtrent de echtheid van deze documenten”, waarmee de geboorteakten en het rijbewijs worden bedoeld. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Verweerder baseert zich voor zijn vaststelling dat de geboorteakten uitgereikt op 7 juli 2009 en het rijbewijs vals zijn op een grondig onderzoek door CEDOCA dat op 1 december 2009 aan het administratief dossier werd toegevoegd. Aangaande de geboorteakten wordt getwijfeld aan de echtheid omdat de ouders van verzoekster niet ingeschreven staan in Ferizaj waar ze nochtans een adres zouden hebben en dat ook verzoekster of haar echtgenoot niet ingeschreven staan in Mitrovica. Uit het document in het administratief dossier blijkt uit een eerste grondig onderzoek dat door CEDOCA werd uitgevoerd naar aanleiding van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf waarbij minder recente geboorteakten werden neergelegd, dat uit de nationale registratie nummers zou blijken dat verzoekster afkomstig is uit Kroatië en dat deze geboorteakten werden uitgereikt te midden van de oorlog en de NAVO-bombardementen in Kosovo, wat heel onwaarschijnlijk is. Er werd een nieuw onderzoek verricht voor de recent neergelegde geboorteakten en het rijbewijs. Deze geboorteakten die heel recentelijk

werden uitgereikt, met name op 7 juli 2009, geven aan dat verzoekster haar ouders en zijzelf een verblijfsadres hebben in respectievelijk Ferizaj en Metrovicë. Het onderzoek van CEDOCA wijst uit dat

geen van de betrokkenen ingeschreven staat op deze woonplaatsen en concludeert hieruit dat de geboorteakten vals zijn en betrokkene getracht heeft de Belgische staat te misleiden. De Raad stelt vast dat het niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig is om uit het geheel van de aan de Dienst Vreemdelingenzaken gekende feiten en het onderzoek van CEDOCA te concluderen dat er ernstige twijfels bestaan omtrent de echtheid van de geboorteakten en deze documenten dan ook niet worden aanvaard als bewijs van hun identiteit. De Raad stelt vast dat verzoekster op geen enkele wijze het doorslaggevende element voor de vaststelling van de valsheid, met name dat zij niet ingeschreven zijn in de dorpen waar zij volgens de akten een verblijfplaats hebben, weerlegt. Verzoeksters argument dat niet kan worden getwijfeld aan de echtheid gelet op de legalisatie door het Kosovaarse ministerie van Binnenlandse Zaken, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

In tweede instantie motiveert de bestreden beslissing waarom verzoeksters verklaring van waarom zij geen Kosovaars paspoort kan bekomen, niet wordt aanvaard als uitzondering op de ontvankelijkheidsvoorwaarde een identiteitsdocument naar voor te brengen:

“De advocaat van betrokkene stelt vervolgens dat verzoekster voorlopig nog niet in de mogelijkheid is om een Kosovaars paspoort te bekomen op de Kosovaarse ambassade daar deze vooralsnog niet de bevoegdheid heeft om paspoorten af te leveren. Aangezien er echter geen enkel document wordt voorgelegd dat aanleiding geeft om aan te nemen dat betrokkene inderdaad van Kosovaarse nationaliteit is (er wordt zoals eerder vermeld sterk getwijfeld aan de echtheid van de voorgelegde documenten), kan de motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, niet aanvaard worden door onze dienst. Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, haar betekend op 22.07.2009.”

Verzoekster argumenteert in haar verzoekschrift terecht dat de bestreden beslissing niet betwist dat de Kosovaarse ambassade nog niet de bevoegdheid heeft om paspoorten af te leveren. De bestreden beslissing motiveert evenwel dat verzoekster hiermee niet aantoont dat zij in de onmogelijkheid is om haar identiteit aan te tonen of om een paspoort te bekomen daar verweerder vaststelt dat er in het administratief dossier geen enkele aanleiding bestaat om aan te nemen dat verzoekster van Kosovaarse nationaliteit is daar er sterk wordt getwijfeld aan de echtheid van de voorgelegde documenten. Verzoekster heeft niet kunnen aannemelijk maken dat verweerder op onredelijke wijze de geboorteakten en het rijbewijs als vals bestempelde zodat het niet onredelijk is van verweerder om aan te geven dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat verzoekster van Kosovaarse nationaliteit is.

De Raad stelt vast dat verweerder op zorgvuldige wijze en met kennis van alle relevante feiten tot een redelijke conclusie is gekomen dat noch de neergelegde documenten noch de gegeven verklaringen volstaan om te voldoen aan de ontvankelijkheidsvereiste een identiteitsdocument neer te leggen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN